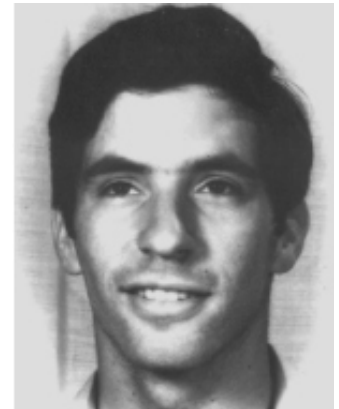

סגן אלוף פרי, בן-עמי (עמי)

בן מלכה ובן-ציון. נולד ביום כ"ח בחשוון תש"ח (14.11.1947) בתל אביב. בהיותו בן שש עברה משפחתו לקיבוץ ניר דוד, שם עברו עליו ילדותו וימי נעוריו. הוא למד בבית-הספר היסודי ובכיתות ההמשך בניר דוד. בנעוריו היה פעיל בגדנ"ע-אוויר וצורף למשלחת נוער, אשר נשלחה לייצג את ישראל באנגליה. כמו-כן היה פעיל בהדרכת נוער במסגרת תנועת השומר הצעיר. עמי כתב שירה, היה חובב מוזיקה ועסק בציר.

בתחילת נובמבר 1966 גויס עמי לצה"ל. הוא התחיל את דרכו בקורס-טיס. כטייס צעיר וטוב התקדם מהר והגיע לטוב שבמטוסי החיל באותה תקופה. עמי נחשב לטייס מעולה ובאימונים ובמלחמות היווה מופת לטייסים צעירים וותיקים ממנו. הוא לחם במלחמת ההתשה במלחמת יום-הכיפורים, ובמלחמת לבנון.

בספטמבר 1976 יצא ללימודים אקדמיים וסיים תואר ראשון בפסיכולוגיה באוניברסיטת בר אילן. במשך שירותו מילא תפקידי פיקוד שונים: סגן מפקד טייסת ומפקד טייסת. בשנת 1983 נשלח לפריז בתפקיד נספח אווירי. לאחר שחזר ארצה עסק בתפקידי הדרכה שונים בחיל. בתפקיד זה, כאיש מטה, הוביל את חיל-האוויר לאופקים חדשים בהדרכה, במקוריות וביסודיות, תוך דבקות בדרכו. במלחמת לבנון היה עמי טייס התקיפה היחיד בחיל-האוויר, שהפיל מטוס אויב. כל חיילי הכנף באו לקבל את פניו עם נחיתתו ולהריע לו. הוא ירד מהסולם בחיך מאופק ואיש מאלה שטפחו לו על השכם לא ידע אז, שמחלה נוראה, בת שנתיים, משתוללת בגופו.

ביום כ"ז בטבת תשמ"ח (17.1.1988), נפל בעת שירותו והובא למנוחת-עולמים בחלקה הצבאית בבית-העלמין בקיבוץ ניר דוד. השאיר אחריו אישה - רבקה, שני ילדים - חגי וערה, הורים ושתי אחיות - חנה ויהודית.

מה שלא הצליחו לעשות טייסי האויב, עשתה המחלה ההיא. שבע שנים נלחם בה, באותה דבקות שבה הוביל את הפנטומים במלחמת יום-הכיפורים. בלשון החיל יגידו, שזו היתה צלילה מיוסרת, עם מנועים דוממים, ועד טיפת הדלק האחרונה. הסיפור של סגן-אלוף עמי פרי הוא לא סיפור של קרב מהסוג שעיתוני יום העצמאות אוהבים לפאר. אבל זה סיפור של קרב, לפעמים משפיל, לפעמים בודד, ותמיד הירואי. הוא שאף להראות לחיים שהוא המנצח.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה, כתב מפקד היחידה: "טסנו יחד בטייסת במלחמת יום-הכיפורים. מלחמה קשה, עם משימות טיסה הדורשות הקרבה, אומץ לב וקור רוח. פרי היה לנו (הטייסים הצעירים) מודל לחיקוי. שאבנו מדמותו ומדמות הלוחם שבו כוח רב כדי להמשיך ולהילחם. מאוד אהבנו לטוס איתו ולהיות מובלים על ידו, לקשות שבמשימות. תמיד הרגשנו בטוחים. הוא חינך דור של טייסי קרב צעירים, כמפקד מוביל, לוחם וטייס. בשנים האחרונות התמודד פרי, התמודדות חסרת פשרות, מאבק איתנים נפשי וגופני, תוך שמירה על חזות שלוה והקרנת חוזק וגאווה. חסרונו של פרי מורגש בשורותינו".

לאחר מותו הוצא לזכרו ספר שירה "צפורן קסומה", שבו משובצים מעט ממבחר רישומיו וציוריו, אשר מעידים על אישיות אמנותית מיוחדת במינה.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את כולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.

Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.